

havde nu sagt, at det alligevel ikke er den sidste chance, det er nok den næstsidste eller måske den tredjesidste, eller måske ses vi igen om et år, som hr. Ole Vagn Christensen var inde på? Jamen det kunne man ikke. Så ville regionen være af den opfattelse, at han nok havde masseødelæggelsesvåben. Det ville jo ikke være afklaret.

Inspektørerne var nok blevet smidt ud i mellemtiden, for man kan ikke holde hærene på standby, og man kan ikke kæmpe om sommeren, og så var hans strategi lykkedes. Det vil sige, at sidste chance var sidste chance, og det var i marts 2003, og det stod vi ved. Vi var ikke i Sikkerhedsrådet, men vi mener, at hvis Sikkerhedsrådet var veget bort fra det, havde Saddam Hussein igen vundet over verden.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Men pointen her er jo netop, at FN's våbeninspektører bad om mere tid. Pointen er netop, at havde der været en afstemning i Sikkerhedsrådet, havde formentlig kun 4 ud af 15 stemt for en militær intervention, og der var heller ikke det FN-grundlag, hvilket alverdens folkeretlige kloge hoveder efterhånden vistnok har påvist. Men det virker, som om det er gået hen over hovedet på den danske regering.

Men kan ikke sige, at Danmark er gået i krig på sit helt eget og separate grundlag. Det, der står tilbage, er, at Danmark sammen med Bush, sammen med amerikanerne valgte at sige nej til, at våbeninspektørerne kunne få mere tid til netop at bekræfte eller afkræfte, om der var masseødelæggelsesvåben. Derfor de stærke ord til udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen de falder meget kraftigt tilbage på hr. Morten Helveg Petersens stakkels far. For i 1998, hvor han brugte de argumenter, jeg har læst op, var der ikke nogen Sikkerhedsrådsresolution. Der var der ikke nogen ny beslutning. Der var heller ikke enighed i EU. Sverige og Finland og Belgien, så vidt jeg husker, var imod hr. Niels Helveg Petersen, hvorimod England støttede, ligesom England også havde samme opfattelse i 2003 som Danmark.

Men forskellen er bare, at jeg støttede SR-regeringens forslag i 1998, hvorimod Det Radikale Venstre løb fra den samme argumentation, da der så var skiftet regering. Det er bare det, jeg

understreger her i dag, og det er derfor, jeg ikke kan acceptere ordvalget.

Så mener jeg heller ikke, at fordi amerikanerne har sagt Al-Qaeda, skulle vi også have sagt Al-Qaeda. Vi sagde ikke Al-Qaeda. Fordi Blair sagde Niger og det der yellow powder, skulle vi også have sagt det. Vi sagde præcis ikke Niger og gult pudder. Så man kan ikke sige, at fordi Blair sagde det, sagde vi det også. Vores argument var Sikkerhedsrådet, autoriteten, og at Saddam Hussein ikke måtte smutte igen, præcis som han sagde i 1998.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

I forhold til de tal, som udenrigsministeren brugte, nemlig at der i publikationen »Danmarks engagement i Irak« fra Udenrigsministeriet, som er kommet i maj i år, står, at det estimeres, at væksten i BNI, der var på 3 pct. i 2006, vil blive på 14,4 pct. i 2007, skal man måske gå tilbage og se på, hvad udenrigsministeren sagde den 19. januar 2006, da Irak også dengang blev diskuteret i Folketingssalen. Da sagde udenrigsministeren:

Den irakiske økonomi vil vokse med ca. 17 pct. i 2006.

Ups, må jeg sige til udenrigsministeren, det blev vist så kun til 3 pct.

Kl. 20.00

Hr. Troels Lund Poulsen sagde det samme: Iraks vækst i bruttonationalproduktet er steget i det seneste år og vil vokse alene med 17 pct.

Men det, jeg så egentlig vil spørge om, og det er mit spørgsmål, er: Forsvarets Efterretningstjeneste siger, at der er borgerkrig i Irak. Er der det?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Først om tallene: Det er klart, at det var et estimat, en vurdering, jeg nævnte der i januar 2006, af, hvad der ville ske det år. Det skete så ikke. Men når jeg tog det her frem, var det, fordi hr. Rune Lund var så venlig at citere fra nogle steder fra teksten. Så sagde jeg, at der altså også er andre steder, man kunne citere fra i teksten. Det var såmænd bare derfor.

Jeg er jo ikke profet. Det er så dermed også afsløret for hr. Rune Lund til hr. Rune Lunds skuffelse. Min profeti var altså ikke rigtig; estimatet var forkert. Men der er altså et nyt estimat, og det var altså fremgang.